

[Birthe Hansen]

fået for den vesttyske postlov og for det vesttyske postvæsens praksis omkring omdeling af adresseløse forsendelser?»

Supplerende svar (13/10 89):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

I det foreløbige svar af 2. oktober 1989 oplyste jeg, at postvæsenet den 31. august 1989 havde rettet henvendelse til den tyske poststyrelse om disse domme. Postvæsenet har nu modtaget svar på denne henvendelse.

Der Bundesminister für Post und Telekommunikation har oplyst, at dom af 20. december 1988, VI ZR 182/88, som er afsagt af Bundesgerichtshof Karlsruhe (den tyske højesteret), ikke har nogen som helst indvirkning på Deutsche Bundespost, da dommen kun vedrører private omdelingsfirmaer.

I forbindelse med dom af 11. januar 1989, 3 K 795/88, hvor sagsøgte var det tyske postvæsen, har postvæsenet som tidligere nævnt anmodet om at få oplyst, hvorvidt det tyske postvæsens befordringspligt direkte fremgår af den tyske postlovgivning m.m., og i givet fald om der er nogle undtagelsesregler for adresseløse forsendelser.

Som svar herpå har Der Bundesminister für Post und Telekommunikation meddelt, at retsforholdet mellem Deutsche Bundespost og kunderne i sidste instans er hjemlet i das Gesetz über das Postwesen af 28. juli 1969 og de ifølge § 14 des Postverwaltungsgesetzes af 24. juli 1953 af forbundsministeren for post- og telegrafvæsenet fastsatte retsforordninger (Benutzungsverordnungen). Benyttelsesbetingelserne for brev-, pakke-, postanvisnings- og ordretjenesten findes i der Postordnung af 16. maj 1963 – Post O.

I das Gesetz über das Postwesen af 28. juli 1969, § 1, pkt. 1, nævnes brev-, pakke-, postanvisnings- og postoprævningstjenesten. I bestemmelsen er ikke anført grænserne for brev- og pakkeprodukter. Da det heller ikke fremgår af svaret, om den tyske postlov pålægger det tyske postvæsen at omdele adresseløse forsendelser, vil jeg senere vende tilbage med oplysning herom.

Postforordningen giver ifølge den tyske poststyrelse kun hjemmel for at nægte modtagelse, når nægtelsen fremsættes for hver enkelt forsendelse. En generel erklæring om, at man ikke

ønsker at modtage visse arter af forsendelser, er ifølge den tyske poststyrelse ikke tilstrækkelig.

Afgørelsen fra Verwaltungsgericht Stuttgart er anket af Deutsche Bundespost. Det fremgår desuden af svarbrevet, at det tyske postvæsen ikke vil tage hensyn til påklæbte sedler etc. på brevkasser om »ingen reklame«, før der eventuelt foreligger en retskraftig afgørelse herom ved forvaltningsdomstolen i Baden-Württemberg, hvor sagen nu verserer. Der er ikke taget stilling til, hvad der skal ske i praksis, hvis sagen tabes.

Bortfaldet spørgsmål:

Spm. nr. S 74

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 74, der var stillet af Lilli Gyldenkilde (SF) til arbejdsministeren, den 24. oktober 1989 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *arbejdsministeren* (23/10 89) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Er ministeren enig i, at det er en utilsigtet virkning af dagpengereglerne, at en fuldtidsledig, der anvises deltidsarbejde på 27 timer og samtidig er byrådsmedlem, mister ca. 3.000 kr. månedlig i supplerende dagpenge på grund af bestemmelsen om, at borgerligt ombud skal fratækkes som indtægt på dagpengekortet med 3,4 timer, og vil ministeren i givet fald ændre reglerne, så det bliver muligt for denne deltidsarbejdsløse at opstille til kommunalvalget, uden at valg skal koste ca. 3.000 kr. månedlig?»

Begrundelse

En arbejdsløs, der har taget anvist arbejde i 27 timer ugentlig, selv om vedkommende tidligere havde fuldtidsarbejde og faktisk ønsker fuldtidsarbejde, har rettet henvendelse til spørgeren for at gøre opmærksom på, at der rent faktisk lægges en del sten i vejen for, at arbejdsløse eller deltidsarbejdsløse kan deltage i kommunalpolitisk arbejde, da valg kan medføre tab af indtægt, således at vedkommende faktisk ikke har råd til at deltage.